

MAESTRIES VIRTUALS, una oportunitat

Fa algun temps, la idea de realitzar una maestria virtual em resultava bastant incerta, sobretot quant a la possibilitat real d'aprofitar-la. Tot i així, vaig decidir córrer el risc –sobretot per la confiança que em donava el recolçament de la Universitat de Barcelona– i no em vaig equivocar.

Quan miro enrere i penso en la possibilitat d'haver deixat passar aquesta oportunitat, considero com d'equivocada hauria estat si no hagués optat per aquest camí. I és que aquesta modalitat de captació, a més de demanar molt a la persona que s'hi embarca, fa que cada un dels participants s'exigeixi un alt nivell de resultats. Està clar que el meu criteri va canviar radicalment, però a més considero que aquest tipus d'opcions constitueixen una oportunitat important sobretot per a les persones que, per diferents motius, no poden assistir al país on es fan les classes.

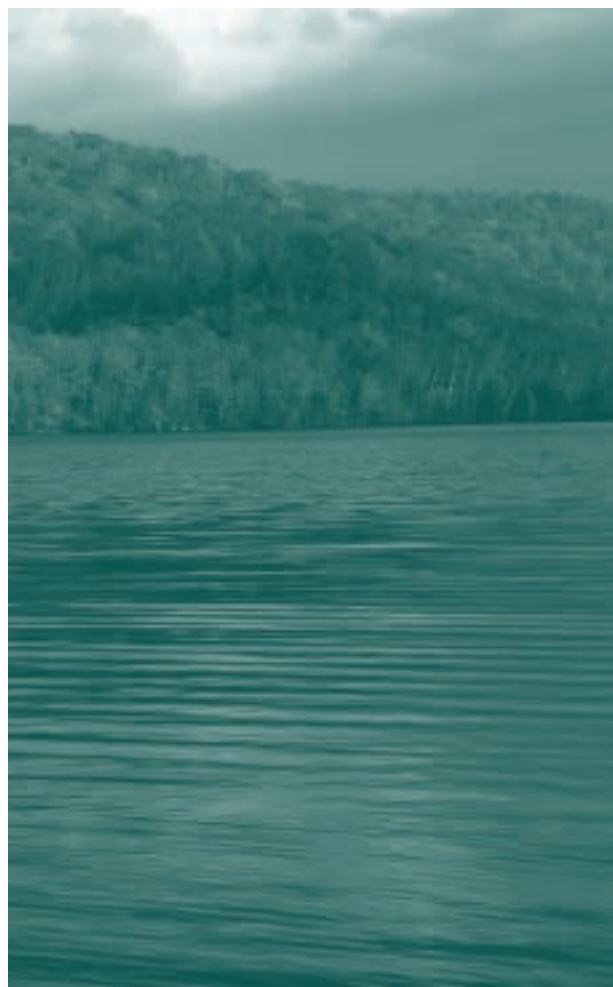
Òbviament, cada curs dependrà del nivell acadèmic, de la responsabilitat de la institució i de la capacitat dels professors per arribar a bon terme. En aquest sentit, la Universitat de Barcelona i l'equip del CETT van donar tot el que van poder i vam arribar a resultats molt satisfactoris.

Per la meua part, vaig fer una sèrie de reflexions i per descomptat vaig adquirir coneixements, que em van permetre plasmar tot allò après en un projecte de desenvolupament sostenible del turisme cultural a Copacabana, un municipi rural de Bolívia, situat a les riberes del llac Titicaca.

Potenciament dels recursos humans locals

El projecte es planteja des d'una perspectiva integral, que a partir del potenciament dels recursos humans locals, –amb l'objectiu de convertir-los en beneficiaris i gestors de l'activitat– proposa l'aprofitament de la major fortalesa de Copacabana: la diversitat cultural i les seves expressions, plasmades en una bona quantitat de recursos turístics culturals, per als quals, després, es fan programes orientats a la seva posada en valor.

La proposta ha considerat l'impacte indirecte de l'activitat a través del potenciament de les activitats agropequàries de la regió, per una part, per convertir els productors camperins en els principals subministradors d'insums, i per l'altra, per a

què aprofitin les pràctiques agroproductives ancestrals vigents en el territori, per transformar-les en atractius turístics que permetin ingressos a dones camperoles, a través del turisme, desenvolupat com una activitat secundària.

En tractar-se d'un municipi petit i d'una regió amb vocació turística, s'han desenvolupat rutes temàtiques com a instrument possibilitador de la desconcentració de l'activitat.

Tot això en un marc de respecte als recursos naturals i al medi ambient, problemàtica per a què es van realitzar propostes orientades a la preservació i millora de les actuals condicions i a la minimització de l'impacte ambiental que segurament provocaria l'activitat. ■

Elisabeth Velasco. Alumna Màster en Gestió de Destinacions Turístiques Locals EUHT CETT-UB